

Sygnatura akt:

III Ca 2009/19

III Cz 2136/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 marca 2019 roku w sprawie II C 581/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi:

- 1. oddalił powództwo w stosunku do K. G.;**
- 2. odrzucił pozew w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności;**
- 3. odrzucił pozew w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o zapłatę;**
- 4. zasądził od Z. K. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;**
- 5. przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi na rzecz adw. T. W. kwotę 8856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.**

(wyrok – k. 126)

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2007r. w sprawie XVIII C upr. 72/07 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi zasądził od M. K. i Z. K. solidarnie na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. odsetki ustawowe od kwoty 18.966,71 złotych od dnia 14 września 2005r. do dnia 17 stycznia 2007r. oraz kwotę 2794,30 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. W punkcie 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie. Postanowieniem z dnia 3 lipca 2007r. wyrokowi w punkcie 1 została nadana klauzula wykonalności.

Na podstawie wskazanego wyżej w wyroku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi K. G. w sprawie Km 1066/07 prowadziła postępowanie egzekucyjne przeciwko Z. K., w trakcie którego wyegzekwowana została kwota 6.072,64 zł.

Aktualnie z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych wydanych w sprawach: XVIII C 1257/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, I Aca 177/17 Sądu Apelacyjnego w Łodzi, XVIII C 3722/16 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi oraz III Ca 1279/17 Sądu Okręgowego w Łodzi, które doprowadziło do wyegzekwowania od Z. K. kwoty 7627,98 złotych, z czego wierzycielowi przekazana została kwota 6799,72 złote.

W pozwie z dnia 31 lipca 2009r., skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., powodowie Z. K. i M. K. wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwoty 42643,01 złotych tytułem rozliczenia błędnie naliczonych [zawyżonych] opłat z tytułu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz rozliczenia dokonanej w dniu 15 grudnia 1989r. wpłaty kwoty 1.450.000 złotych [przed denominacją] z tytułu uzupełnienia wkładu budowlanego, przy czym powodowie zaznaczyli, że tylko z tytułu odsetek ustawowych z tego tytułu należy im się kwota 28.047 złotych. Ponadto M. i Z. K. wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 lutego 2007r. w sprawie XVIII C upr. 72/07. Wyrokiem z dnia 26 listopada 2010r.

w sprawie II C 1055/09 Sąd Okręgowy odrzucił pozew o pozbawienie wykonalności tytułu oraz oddalił powództwo o zapłatę. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy podał m.in., że nie zostały wskazane przez powodów podstawy faktyczne mogące prowadzić do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2011r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego.

Wyrokiem w sprawie II C 580/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo Z. K. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 lutego 2007r. w sprawie XVIII C upr. 72/07. Na dzień wydania orzeczenia w sprawie niniejszej wskazany wyrok nie był prawomocny, a akta sprawy znajdowały się w Sądzie Okręgowym w Łodzi. [okoliczność znana Sądowi urzędowo].

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę, skierowane przeciwko Komornikowi Sądowemu K. G. podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z treścią art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Wskazano, że z treści powołanego przepisu wynika w sposób jednoznaczny, że K. G., wykonująca obowiązki Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, prowadząc przeciwko Z. K. postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 lutego 2007 roku w sprawie XVIII C upr. 72/07, działała w sposób zgodny z prawem. W ocenie Sądu Rejonowego tej oceny nie może zmienić w szczególności okoliczność, że powód kwestionuje swój obowiązek wynikający ze wskazanego wyroku. Brak bezprawności w działaniu K. G. wyłącza możliwość ponoszenia przez tę pozwaną odpowiedzialności, w tym również na podstawie art. 415 k.c.

Sąd pierwszej instancji zważył, że pozew skierowany przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 lutego 2007r. w sprawie XVIII C upr. 72/07 podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 par. 1 pkt. 2 k.p.c. Powołany przepis stanowi, że sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Sąd pierwszej instancji wskazał, że w rozważanej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej. Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej określa przedmiot rozstrzygnięcia Sądu oraz podstawa faktyczna tego rozstrzygnięcia. Podmiotowe granice powagi rzeczy osądzonej obejmują strony występujące w zakończonym postępowaniu. Sąd Rejonowy podniósł, iż obecnie pomiędzy tymi samymi stronami toczy się postępowanie w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opisanego wyżej. Aktualnie we wskazanej sprawie został wydany wyrok przez Sąd I instancji, a sprawa została przekazana z apelacją do Sądu Okręgowego w Łodzi.

Sąd Rejonowy zważył również, iż odrzuceniu na podstawie art. 199 par. 1 pkt. 2 k.p.c. podlega również pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o zapłatę. Wskazał, że ze złożonych przez pozwanego przed Sądem pierwszej instancji zeznań wynika bowiem jednoznacznie, że ponownie domaga się on zasądzenia od tego samego pozwanego zapłaty tytułem rozliczenia błędnie naliczonych [zawyżonych] opłat z tytułu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz rozliczenia dokonanej wpłaty kwoty 1.450.000 złotych [przed denominacją] z tytułu uzupełnienia wkładu budowlanego. Powyższe okoliczności były już przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie II C 1055/09.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie na podstawie § 8 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu [tj. z dnia 30 listopada 2018 r. Dz.U. z 2019 r. poz. 18].

O kosztach należnych pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej Sąd pierwszej instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, określając wysokość należności pełnomocnika pozwanego w osobie radcy prawnego na podstawie par. 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [tj. z dnia 3 stycznia 2018r. Dz.U. z 2018r. poz. 265].

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, skarżąc wyrok w części, tj. co do pkt 1, 2, 3 i 4.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, a w szczególności:

a. **art. 804 k.p.c.** poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji nieuzasadnione przyjęcie, że komornik sądowy K. G. prowadząc postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi na podstawie tytułów wykonawczych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności, działała w sposób zgodny z prawem, w sytuacji gdy w ocenie powoda działania komornika sądowego nosiły znamiona bezprawności, tym bardziej w sytuacji, gdy Z. K. wielokrotnie informował komornika o niezasadności tytułów wykonawczych, na podstawie których prowadzona jest egzekucja, a także o wyłudzeniu przedmiotowych wyroków przez pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową (...), co w ocenie powoda winno skutkować zaprzestaniem naruszenia przez komornika prawa,

b. **art. 233 § 1 k.p.c.** poprzez dowolną ocenę dowodów, polegającą na bezzasadnym przyjęciu, że pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) nie ponosi odpowiedzialności za wyegzekwowanie od powoda środków finansowych, w sytuacji gdy w ocenie powoda – postępowania egzekucyjne prowadzone były przez spółdzielnię na podstawie „wyłudzonych wyroków”, co winno z kolei – zdaniem Z. K. – stanowić przesłankę do ustalenia obowiązku zwrotu na rzecz powoda wyegzekwowanych środków finansowych

c. **art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.** poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji nieuzasadnione przyjęcie że pozew skierowany przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) podlega odrzuceniu, w sytuacji gdy w ocenie powoda, w niniejszej sprawie, brak jest podstaw do przyjęcia, że zachodzi powaga rzeczy osądzonej, tym bardziej w sytuacji gdy zarzuty powoda sprowadzają się min. do wyłudzenia przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) wyroków na podstawie których były prowadzone były postępowania egzekucyjne,

d. **art. 102 k.p.c.** poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji zasądzenie od powoda na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kwoty (...) z tytułu zwrotu kosztów postępowania, w sytuacji gdy w okolicznościach niniejszej sprawy, a także z uwagi na tragiczną sytuację finansową powoda nieuzasadnionym było nie obciążanie Z. K. zwrotem kosztów postępowania

2. naruszenie prawa materialnego tj. **art. 415 k.c.** poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji nieuzasadnione przyjęcie, że brak jest bezprawności w działaniach komornika sądowego K. G., jak również Spółdzielni Mieszkaniowej (...), co stało się przesłanką błędnych ustaleń faktycznych Sądu a w konsekwencji nieuwzględnienia roszczenia powoda o zwrot na jego rzecz wyegzekwowanych przez Komornika środków finansowych.

W oparciu o powyższe powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanych K. G. oraz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) na rzecz powoda kwoty 24 974,16 zł oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem I instancji,

2. zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania za przed Sądem II instancji,

3. przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, oświadczając, iż koszty te nie zostały opłacone ani w całości, ani w części.

(apelacja k. 146 – 150)

Na terminie rozprawy w dniu 29 listopada 2019 roku pełnomocnik powoda doprecyzował stanowisko oświadczając, iż wnosił o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (XVIII C72/07). Wniósł o uchylenie pkt 2 i 3 zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi. Pełnomocnik pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. wniósł o oddalenie apelacji i zażalenia

(protokół rozprawy k. 174 – 174v)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna (pkt 1 i 4 wyroku).

Wbrew twierdzeniom powoda podniesionym w złożonej apelacji, Sąd odwoławczy nie dopatrywał się w niniejszej sprawie podstaw do uwzględnienia zarzutów naruszenia prawa procesowego i materialnego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy poczynił szczegółowe ustalenia okoliczności faktycznych sprawy stosownie do potrzeb zakreślonych granicami żądania strony powodowej, przeprowadził dokładną analizę dowodów zebranych w sprawie, rozważył wyczerpująco racje obu stron, konfrontując je z dowodami i oceniając według zasad logiki w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c., wreszcie wskazał na podstawę prawną rozstrzygnięcia, dając wyraz swojemu stanowisku w uzasadnieniu wyroku, sporządzonym zgodnie z wymogami art. 328 § 2 k.p.c. W związku z czym Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji i czyni je podstawą swego rozstrzygnięcia. Sąd II instancji podziela również dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę materiału dowodowego, a także poczynione przez ten Sąd rozważania prawne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 804 k.p.c. podkreślić należy, iż wprowadza on zakaz badania przez organy egzekucyjne zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, rozgraniczając wyraźnie kompetencje organów rozstrzygających o roszczeniu od kompetencji organów powołanych do wykonania wydanego orzeczenia. Z powyższych względów organ egzekucyjny, któremu przedkładany jest tytuł wykonawczy wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Zatem pozwana Komornik K. G. nie była zobowiązana do badania w/w tytułu pod tym kątem.

Mając na uwadze powyższe zarzut naruszenia przepisu art. 804 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał za niezasadny, albowiem Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, iż Komornik sądowy jest zobligowany do prowadzenia postępowania egzekucyjnego zgodnie z wnioskiem. Dopiero po wskazaniu przez wierzyciel bądź dłużnika, iż dane świadczenie nie podlega egzekucji, dopuszczalna jest korekta wcześniej podjętych czynności.

W tym miejscu przypomnieć należy, że na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 771.) Komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Spór w analizowanej sprawie koncentrował się właśnie wokół oceny, czy zachowanie pozwanego komornika w toku prowadzonej egzekucji było działaniem niezgodnym z prawem.

Podążając za rozważaniami Sądu Rejonowego wskazać należy, że do przypisania komornikowi odpowiedzialności za szkodę miarodajne są ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej, tj. zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, powstanie szkody oraz wystąpienie związku przyczynowego między zdarzeniem a powstałą szkodą.

W niniejszej sprawie powód, mimo ciążącego na nim obowiązku wynikającego z przepisu art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie wykazał bezprawności działania pozwanej K. G.. Zauważyć należy, że zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W nauce prawa cywilnego przyjmuje się, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest

udowodnić fakty uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w myśl ogólnych zasad to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 9/70. póź. 147), a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, niepublikowane). Powód zaś poza gołosłownym twierdzeniem, nie wykazał, iż Komornik sądowy działał nieprawidłowo.

W konsekwencji chybiony był również zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 415 k.c.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 102 k.p.c. Sąd Rejonowy prawidłowo obciążył powoda kosztami procesu na podstawie art. 98 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie materiał zgromadzony w sprawie wskazuje, że nie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności przemawiające za nie obciążaniem powoda kosztami procesu. Głównym argumentem według powoda za zastosowaniem art. 102.k.p.c. przemawiać ma jego zła sytuacja materialna. Ta właśnie sytuacja materialna legła u podstaw zwolnienia powoda od kosztów sądowych w sprawach cywilnych w całości (k. 72). W tym miejscu wskazać jedynie należy, iż takie zwolnienie ma jedynie charakter tymczasowy.

Stosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności, które uzasadniałyby odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (zob. pos. SN z 14.1 1974 r. II CZ 223/73, L.). O tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” decyduje m.in. sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą sprawę. Jeżeli prowadzi ona proces w sposób niestaranny czy nielojalny (zob. post. SN z 20.12. 1973 r. II CZ 210/72, L.), to taka strona nie zasługuje na potraktowanie jej w uprzywilejowany sposób.

W ocenie Sądu Okręgowego przedmiotowa sprawa nie ma charakteru precedensowego, ani nie zaistniały takie okoliczności, które mogłyby uzasadniać przekonanie strony powodowej reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, co do słuszności żądania, szczególnie że część z tych żądań była już przedmiotem rozstrzygnięcia sądu. Tym samym sposób prowadzenia procesu przez powoda nie zasługuje na to żeby uznać, że w niniejszej sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” w rozumieniu art. 102 k.p.c.

W rezultacie Sąd II instancji uznał wyrok Sądu Rejonowego co do pkt 1 i 4 za prawidłowy. Zarzuty powoda nie podważyły prawidłowości ocen, ustaleń i wniosków tego Sądu. Strona powodowa nie zdołała bowiem wykazać zasadności podniesionych zarzutów. Sąd uznał je zaś za chybione.

Wobec powyższego, apelację co do pkt 1 i 4 wyroku należało oddalić stosownie do art. 385 k.p.c.

Przechodząc do rozpoznania zażalenia powoda na postanowienie odrzucające pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) o zapłatę (pkt 3 wyroku) oraz odrzucające pozew w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (pkt2 wyroku) zawarte w wyroku z dnia 28 marca 2019 roku, Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Na odrzucenie pozwu przysługuje zażalenie również wtedy, gdy postanowienia te zostały zamieszczone w wyroku, o rodzaju i dopuszczalności środka odwoławczego decyduje bowiem przedmiot rozstrzygnięcia, a nie forma orzeczenia. W niniejszej sprawie zatem od wymienionych postanowień powodowi przysługiwało zażalenie, które powinno być wniesione z zachowaniem wiążących się z tym środkiem reguł procesowych. Odpis wyroku Sądu Rejonowego z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 8 maja 2019 roku (k. 145), termin do wniesienia zażalenia upłynął z dniem 15 maja 2019 roku, natomiast apelacja, którą powód zaskarżył odnośnie postanowienia, została wniesiona w dniu 21 maja 2019 r. (k.151), a więc po upływie terminu

przewidzianego w art. 394 § 2 k.p.c. W tej sytuacji apelacja dotycząca odrzucenia pozwu, będąca de facto zażaleniem, podlegała odrzuceniu (błędnie w pkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego oddalono zażalenie), jako wniesiona po upływie przepisanej terminu (art. 373 w związku z art. 370 k.p.c.).

O wysokości wynagrodzenia orzeczono na podstawie § 16 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714)